

Oddział II Informacyjny

Nr 11026/II.inf./II.C. DO

WODZA NACZELNEGO ADJUTANTURA GEN./.

Z rozkazu Szefa Sztabu Generalnego przedkładam do wiadomości odpis raportu Attache wojskowego w Finlandji Nr.1938 z dn.30.X.b.r. o uznaniu Litwy de jure przez Finlandję i atakach prasy fińskiej na Polskę, w związku z głosowaniem w L.N. co do przyjęcia Estonji i Łotwy.

1 załącznik.

Szef Oddziału II.Szt.Gen.

O t r z y m u j ą :

Wódz Naczelny /Adj.Gen./
M.S.Wojsk.Szef Administracji

Ppor. p.d.Szt.Gen.

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNEGO WODZA
L. dz. 8288 J2
Wpłynęło dn. 18. XI. 1921 roku
Wyszło dn. - 1921 roku
Załączników -

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Poselstwo Polskie
w Helsingforsie
Attaché Wojskowy.
1938.
No

Helsingfors dnia 20.X.1921.r.

M.S.Wojsk.Szt.Gen.Oddz.II. 4 egz.
Attaché Wojskowy Ryga 1.
Attaché Wojskowy Rewel 1.

8288

Do

TAJNE.

M.S.Wojsk Szt.Gen.Oddz.II.

P o c z t a - P o l o w a 53

R A P O R T I N F O R M A C Y J N Y F I N L A N D J A .

Ostatni raport inform. został wysłany za Nr.1919 z d n.
29.IX.b.r.

S p r a w y - P o l i t y c z n e .

Sprawa uznania
de jure Litwy przez
FINLANDJĘ.

Dnia 14.X.b.r Rząd fiński uznał Litwy de jure.

Pertraktacje ministra S.Zagr. Holstiego z tut chargé d'affaires
p.Zaleskim miały przebieg następujący:

Dnia 30.IX. b.r. p.Holsti zwrócił się do p.Zaleskiego z oświadczeniem, że wobec uznania de jure Litwy przez Szwecję i Danję Rząd fiński pragnie poznać zdanie Polski co do uznania de jure Litwy przez Finlandję, przyczem p.H. podkreślił że przyszły przedstawiciel Finlandji na Litwie mógłby działać w kierunku zbliżenia Litwy do Polski.

Powyzsze oświadczenie p.Z. podał tegoż dnia telegraficznie do wiadomości M.S.Zagr. depeszą tej treści:

"Rząd Finlandji jest zdania, że gdyby Finlandja uznała de jure Litwę bez zbytniego pośpiechu, aby nie urzić Polski, ale odkładając uznanie aż do pozbawienia znaczenia dla Litwy, Finlandja dzięki uzyskanemu zaufaniu Litwy mogłaby wpływać na zbliżenie jej do Polski. Rząd Finlandji przed decyzją pragnie poznać opinie o powyzszym Rządu polskiego i oczekuje pilnej odpowiedzi".

Dnia 6.X.b.r. minister Ehrström w imieniu min.Holstiego prosił p.Zaleskiego o ponowne zapytanie naszego Rządu o zdanie w omawianej kwestji.

Tegoż dnia wieczorem nadeszła z M.S.Zagr. następująca odpowiedź na depeszę p.Z. z dnia 30.IX. b.r.:

"uznanie de jure Litwy przez Finlandję nie pożądanę, jednakże uważamy oficjalnie przeciwdziałanie za bezcelowe. Proszę o unika-

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

nie rozmów w tej sprawie".

Stosując się do otrzymanej instrukcji p.Z. nie wszczynał rozmowy i dopiero dnia 10.X.b.r. zaproszony przez p.Holstiego na konferencję, był zmuszony na zapytanie tego ostatniego o odpowiedź naszego Rządu oświadczyć że odpowiedzi oficjalnej nie otrzymał, ale że według jego zdania osobistego, którym ze względu na powagę otrzymanych informacji, na których je opiera, uważa za właściwe się ~~z~~ p.H. podzielić, uznanie obecnie Litwy przez Finlandję utwierdziłoby tem bardziej Litwę w jej stanowisku odrzucającym wszystkie drogi do porozumienia z Polską i byłoby przez ~~nią~~ Litwę przyjęte jako pośrednie poparcie takiej jej polityki, w Polsce natomiast wśród opinii właśnie z powodów powyższych taki krok Finlandji byłby przyjęty nieprzychylnie. Na powyższe p.H. podkreślając, że trudno mu dłużej zwlekać z decydującą odpowiedzią Radzie Ministrów, w której nalegają na przyspieszenie uznania Litwy a z drugiej strony że już się daje odczuwać na Litwie brak zaufania do Finlandji, którym tłumaczy się n.p. nie wysłanie przez Litwę do Finlandji oczekiwanego delegata dla załatwienia pewnych bieżących spraw handlowych, prosił o ponowienie zapytania o wyraźną odpowiedź Rządu polskiego.

Powyższą rozmowę podał p.Zaleski do M.S.Zagr. dnia 11.X.b.r. w następujących słowach:

"ponownie wezwał mnie Holsti i pytał o odpowiedź Polski na opinię Finlandji. Odpowiedziałem, że odpowiedzi nie mam. Zapytany o zdanie prywatne odpowiedziałem, że ze względu na ~~moją~~ opinię ~~Polską~~ uznanie Litwy przez Finlandję nie pożądanę. H. powołał się na swoją chęć współpracy z Polską wogóle i w tej sprawie i prosił o przyspieszenie odpowiedzi oficjalnej".

" w H. walczy obawa narażenia się Polsce z obawą narżenia sobie opinii tutejszej".

Dnia 12.X.b.r. wobec wiadomości, które pojawiły się w organach prasowych prawicy fińskiej i szwedzkiej " Ilta Lehti" i "Huvfudstadsbladet" o zamierzonym w najbliższych dniach uznaniu Litwy przez Finlandję w związku z uznaniem pierwszej już przez 11 państw, tut. Poseł rumuński p.Plesnilla z własnej inicjatywy po naradzie z p.Zaleskim i tut. chargé d'affaires Francji p. du Chaffault, na której zdecydowano, że p.du Ch. zapyta swój Rząd o stanowisko w tej sprawie, zwrócił się nie oficjalnie tegoż dnia do min.Ehrströma z prośbą o powstrzymanie decyzji do czasu wypowiedzenia się trzech państw, co zostało przyjęte do wiadomości. Otwierała się więc perspektywa możliwości wspólnego demarschu, o czym

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

i o konieczności oficjalnej odpowiedzi wysłał p.Z. dnia 12.X. taką depeszę:

" konstatuje rozgoryczenie kierujących czynników tut.M.S.Zagr. z powodu braku oficjalnej odpowiedzi Polski na zwrócenie się Finlandji. Mojem zdaniem lepsze wrażenie wywołałoby jakieś wymaganie np. odroczenia uznania Litwy do czasu uznania jej przez ogół wielkich mocarstw niż bral oficjalnej odpowiedzi. Ewentualne wymagania Polski poprze na tut.gruncie Rumunja, jezeli Francja nie spieszy z uznaniem Litwy. Przedstawiciel Francji telegrafował o odnośne informacji. Decyzja Finlandji zapadnie w tych dniach więc konieczny pospiech.

" Moja rola pozbawiona dotąd charakteru oficjalnego przeciwdziałania "

Tym czasem dnia 14.X. Rząd fiński stwarza fakt dokonany i uznaje Litwę de jure.

Dnia 15.X.b.r. nadeszła odpowiedź od Brianda, że Francja uzna Litwę dopiero po rozstrzygnięciu sporu o Wilno i polecenie, aby chargé d'affaires działał w myśl tego i w porozumieniu z przedstawicielami Polski i Rumunji. Depeszę tą podał p. du.Chaffault do wiadomości Rządu fińskiego dnia następnego.

p.Plesnila dnia 15.X. b.r. prywatnie w sposób ~~na~~ dość sardoniczny odezwał się do min.Ehrströma że wobec tego co zaszło ~~na~~ a chce ograniczyć swoje z nim stosunki jedynie do życia towarzyskiego, wykluczając sprawy polityczne.

Dnia 16.X. ~~na~~ naradzie trzech zdecydowano odpowiadać na ewentualne tłumaczenia się Holstiego, że niema o czem mówić wobec tak ~~po~~ spiesznie dokonanego przez Finlandję faktu.

Prasa fińska przyjęła uznanie Litwy przeważnie entusjastycznie. Można przypuszczać że uznanie nastąpiło pod naciskiem Anglji i nie bez udziału Lotwy (możliwie również przyczynienie się i Włoch), i że możliwość demarchu tylko uznanie przyspieszyła. Holsti przytem prawdopodobnie spieszył z uznaniem w tym celu, aby delegacja Sejmu fińskiego udająca się do Rygi z rewizytą na wycieczkę do Finlandji parlamentarzystów Lotewskich, mogła przybyć tam z uznaniem dla najbliższego sojusznika Lotwy w ręku.

Zwracał uwagę też i to, że chargé d'affaires ad interim w Kownie został mianowany p.Silvander - Poseł fiński w Rydze.

Naczelne Dowództwo fińskie do sprawy uznania Litwy nie przyłożyło w żadnym kierunku ręki, gdyż wogóle czynniki tuż sztabu gen. w sposób dość otwarty krytykują działalność swego Rządu.

Ataki prasy fińskiej
na Polskę w związku z
głosowaniem w L.N.co
do przyjęcia Estonji
i Łotwy.

Wobec wiadomości zacierpniętych ze źródeł berlińskich i z paryskiego Temps, że w głosowaniu na plenum Ligi Narodów o przyjęciu w skład Ligi Estonji i Łotwy, delegat polski powstrzymał się od głosowania, fińska prasa centrowa z półoficjalnym Helsingan Sanomat " na czele zaatakowała podobne stanowisko, wskazując na dwulicowość polityki polskiej. W odpowiedzi na powyższe dnia 9.X.b.r. tuż Poselstwo ogłosiło w tymże Hels.San", energiczne dementi, podkreślając, że Askenazy w komisji Ligi wygłosił mowę za przyjęciem Estonji i Łotwy do Ligi. Dementi to zaopatrzone zostało przez redakcję komentarzem przychylnym, twierdzącym że od Polski należało oczekiwać obrony interesów Państw Bałtyckich i że tego oczekiwania Polska nie zawiodyła. Następnego już jednak dnia ten sam dziennik na podstawie urzędowego protokołu z posiedzenia Ligi ogłosił, że istotnie delegat Polski nie był na nim obecny, co się uważa za głosowanie przeciw. Ponownego dementi Poselstwa z tem, że p.Askenazy był nieobecny z powodów czysto formalnych nie mających nic wspólnego ze zmianą raz już wyrażonego na Komisji zdania Polski, dziennik ten nie zechciał pomieścić. Prasa szwedzka wyzyskała skwapliwie takie zachowanie się w Genewie Polski i z widocznym zadowoleniem zaznaczyła ("Dagenspress") że taki krok zdradza istotne szkodliwe dla państw Bałtyckich intencje Polski.

Konferencja
w sprawie handlu
morskiego w Rydze.

W uzupełnieniu podanej w tut. raporcie Nr. 1919 z dnia 29.IX.b.r. informacji o udziale Finlandji w konferencji gospodarczej Państw Nadbałtyckich z udziałem Rosji Sow. komunikuję co następuje:

Na delegatów na tę konferencję zostali wyznaczeni pomocnik dyrektora Zarządu kolei państwowych fińskich V. Jansson i inż. S. Pohjanpalo. Od uczestnictwa w tej konferencji która rozpoczęła się 24.X.b.r. w ostatniej chwili usunęła się Estonja, co można tłumaczyć tym, że ponieważ większość tranzytu z morza do Rosji przez Estonję, ta ostatnia nie życzy sobie żadnych zmian, któreby na korzyść Finlandji lub Łotwy odjęły jej część tego tranzytu. Finlandja nie żywiąc dużych nadziei, bierze jednak udział w konferencji, będąc dotychczas przy podziale tranzytu do Rosji pokrzyw-

dzoną. Min. Ehrström powtórzył naszemu przedstawicielowi w imieniu Holstiego poprzednie oświadczenie tego ostatniego o znaczeniu udziału w tej konferencji Finlandji (patrz Nr. 1919 z 29.IX.b.r.)

Konferencja socjal-
demokratów Nadbałtyckich
w RYDZIE: Odbyta w Rydze konferencja socjaldemokratów Łotwy, Litwy

Estonji i Finlandji bez udziału P.P.S., która jak przyznaje delegacja socjalistów Łotewskich pierwsza podniosła myśl podobnej konferencji ale z powodu oporu delegacji Łotewskiej i litewskiej przy zdaniu przeciwnym delegacji estońskiej i stanowisku neutralnym fińskim nie została na obrady zaproszona, powzięła m.inn. rezolucję z sprzeciwiającą się wszelkim związkom militarnym państw Nadbałtyckich z Polską. Przyjęcie takiej rezolucji popierali przede wszystkim socjalisci Łotewscy i litewscy, do których następnie przyłączyli się i finscy, natomiast delegaci estońscy oświadczyli, że powstrzymują się od głosu, nie mając w tej sprawie instrukcji specjalnej swojej partji.

Wycieczka do Rygi członków
Parlamentu fińskiego:

Z rewizytą nabawiącą w maju b.r. wycieczkę parlamentarystów Łotewskich w Helsingforsie wyjechała dn. 15.X.b.r. delegacja Parlamentu fińskiego złożona z 45 członków wszelkich ugrupowań zarówno lewicowych, prawicowych i centrowych, zarówno fińskich jak i szwedzkich i została entusjastycznie przyjęta. Po udaniu jej powrocie prasa fińska zamieszczała b. pochlebne dla Łotwy artykuły podkreślając jej rozwój gospodarczy i siłę sympatji Łotyszów do Finlandji.

Stosunki fińsko
Sowieckie.

a) Nota Rosji Sow.
w sprawie Karelskiej. Tut. chargé d'affaires sowiecki Czernych wręczył

p.Holstiemu przed kilku dniami notę Rządu R.S.F.S.R. w sprawie Karelskiej (ZaX Nr.1), w której odpierają się zarzuty co do represji stosowanych przez Rząd Sowiecki przeciwko mieszkańcom Kareli i przyłączonych na podstawie traktatu Dorpackiego gmin Repola i Porajärvi. Nota zaznacza, że autonomia Wschodniej Kareli jest sprawą wewnętrzną polityki rosyjskiej i że została ona już dawno udzieloną w formie Karelskiej Komuny Pracy.

Co do represji nota mówi, że aresztowania zostali przeprowadzone za przestępstwa spełnione po wejściu w życie traktatu Dorpackiego, że w Repola i Porajärvi przygotowywał się zbrojny spisek przeciw Sowietaom i o udziale w nim miejscowej milicji i podtrzymaniu przez niektóre koła fińskie wspominał z trybuny Sejmu fińskiego minister spraw wewn. Ritavuori. Nota przypisuje Rządowi fińskiemu opóźnianie prac fińsko-sow. mieszanej komisji, protestuje przeciwko krzywdzącemu wytykaniu granicy w Peczendze przeprowadzonemu przez fińską komisję graniczną i w końcu wspomina o obronie przez Rząd fiński agentury Elwengrena i inn. działaczy antibolszewickich.

b) raport BROMSA. Referent w tut. M.S.Zagr.Broms złożył referat o stosunkach w gminach Repola i Porajärvi w którym to referacie przyznał, że Rząd Sowiecki ma rację, mówiąc o przygotowaniu tam zbrojnego wystąpienia przeciwko sobie, istnieją bowiem dokumentalne dane o wysyłaniu w tym celu broni z Finlandji i o popieraniu tego wystąpienia przez aktywistów fińskich. Raport podaje nazwiska tych ostatnich. Dostał on się do rąk bolszewików i został ogłoszony w tut ich dzienniku "PUT" (ZaX.Nr.2.). W związku z tym prawica ostro zaatakowała p.Holstiego ale sprawa niema dla niego charakteru groźnego.

Wywiad z fińskim
Poselem w Moskwie,

p.GYLLENBÖGEL. Dnia 12.X.b.r. przybył do Helsingforsu na konferencji z rządem
bieżących
w s.prawach polityki fińsko - sowieckiej i dla otrzymania wytycznej
instrukcji na przyszłość Poseł fiński p.Gyllenbögel i udzielił wywia-
du korespondentowi "Hufvudstadsbladet"u. W wywiadzie z tym pokreślił
że w Rosji dokonywuje się ewolucja, która w krótkce będzie można odczuć
i że ostatni spadek rubla sowieckiego na 30 do 40 % ma wobec niej
drugorzędne znaczenie. Ewolucja ta postępuje na drodze rozszerzania
praw drobnej burżuazji. Fanatycy komunistyczny nie mają głosu,
ale z drugiej strony wszystko jest w rękach Sowietów i Sowiety,
według zdania p.Gyllenbögel pozostaną u władzy; w kontrrewolucję
nie wierzy. Ewolucję można zaobserwować szczególnie w Moskwie, gdzie
za pieniądze można wszystko otrzymać i chociaż dawna jedna kopiejka
równa się tysiąc rb.sow. , to jednak handel jest ożywiony i życie
staje się normalne.

P.Gyllenbögel optymistycznie zapatruje się na stosunki fińsko-
sowieckie i uważa, że Finlandja powinna poddać rewizji swój dotych-
czasowy kierunek polityki wobec Rosji, i zmienić go.

W krótkce już Rosja zajmie stanowisko niezależności wobec Fin-
landji.

Prawicowy "Hufvudstadsbladet", który ten interwiew pomieszczył
dodaje od siebie krótko, że "intencje p.Gyllenbögela są jasne".

Ten różowy pogląd na Rosję, rzeczywiscie wskazuje że p.G.
zamierza wyrzeć nacisk w kierunku zajęcia przez Finlandję przychyl-
nej podstawy wobec rządu sowietów i że na przyszłych dobrodziejst-
wach tej pokojowej polityki pragnie umocnić swoje w Moskwie stanowis-
ko. Powyższe charakterystyczne interwiew, które zamyka z rozmysłem
odczyt na odwrotną stronę medalu, ma znaczenie ze względu na wpływ
p.Gyllenbögel w całej polityce bałtyckiej Finlandji i w jej stosunku
do Polski.

PLSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

S p r a w y - W o j s k o w e .

Uchwała Sejmu
o skróceniu terminu służby
wojskowej.

Sejm fiński uchwalił termin służby wojskowej w piechocie na dziewięć miesięcy, w wojskach specjalnych t.j. w kawalerji, artylerji i wojskach technicznych na 12 - 15 miesięcy. Uchwała ta przeszła pomimo energicznego ^sprzeciwu komisji wojskowej Sejmu. Ustawa ma obowiązywać od 1922 r. Sfery wojskowe protestują przeciw niej i mają nadzieję, że Prezydent jej nie zatwierdzi.

Narada wyższych
d-ów w sprawie ujed-
nostajnienia wycwicze-
nia i wprowadzenia po-
prawek do regulaminów.

Dnia 14.X.b.r. rozpoczęły się pod przewodnictwem głównodowodzącego gen.Wilkamy obrady d-ów dywizji, samodzielnych brygad i inspektora armji w sprawie ujednostajnienia czasu wycwiczenia rekrutów w poszczególnych okręgach dywizyjnych, w sprawie wprowadzenia zmian do regulaminu sędziw honorowych oficerskich i w sprawie szkół wojskowych.

Powożanie rezerwis-
tów na ćwiczenia

W listopadzie b.r. zostaną powołani na krótkoterminowe ćwiczenia rezerwisci roczników 1894 i starszych, za wyjątkiem należących do landwery lub tych, którzy z powodu stanu zdrowia zostali przeniesieni do służby nieliniowej.

W tym samym czasie mają być przeprowadzone ogólne ćwiczenia Skyddkårów. Zarządzone przez nowego szefa Skyddkåru ppułk.Malmberga, co jest uważane z jego strony za znamieny krok w kierunku współpracy armji z Skyddkårem.

Personalne.

D-ca 2.dyw.piech. (Wyborg) gen.Wetzer podaje się do dymisji. Na miejsce ppułk.Malmberga który został mianowany szefem Skyddkårów, objął dowództwo lęp.a.p. pułk.Melin.

W uzupełnieniu podanej w tut.rap.Nr..1904. z dn. 15.IX.b.r. wiadomości o dymisji ministra wojny pułk.Hämäläinen, należy zaznaczyć że został on dnia 14.X.b.m. zwolniony na własną prośbę ze służby czynnej i przeniesiony do rezerwy z prawem noszenia munduru.

S p r a w y - e k o n o m i c z n e .

Bilans handlowy
Finlandji.

do
za 8 miesięcy 1921 r. import w Finlandji osiągnął sumy
2,249.300.000 Fmk.

eksport za tenże czas wyraził się sumą 1,580.400.000. Fmk.

Dług państwowy - na 30.IX.b.r. wynosił ~~dwadzieścia sześć milionów~~
1,951.136.713,95 Fmk.

Wolny port w
Hangö.

Pod koniec 1919 r. utworzyło się towarzystwo wolnego portu w Hangö, na czele którego stanęła jedna z największych tutaj firm spedycyjnych John Nurminen. Tow. to o początkowym kapitale zakładowym 8 milj.Fmk zakupiło pod Hangö w miejsc. Tulluden teren nadbrzeżny o przestrzeni 10 tys. m.kwadratowych, gdzie rozpoczęło budowę portu dla statków o największej pojemności, urządzeń wyładunkowych i magazynów. Wolny port ma być gotów w 1922 r. Na jego obszarze wszystkie towary są wolne od ceł i podatków, i dzięki temu pozwoli on na magazynowanie towarów idących tranzytem bez opłat rządowych.

nia i
prawe.

Tranzyt lokomotyw z

ze Szwecji do Rosji. Zarząd kolei szwedzkiej zawarł układ z zarządem kolejowym fińskim o transporcie przez Finlandję zamówionych przez Rosję Szwecji lokomotyw. Lokomotywy te mają być przewożone przez Torneå do Wyborga w częściach, i tam dopiero będą montowane, ponieważ stan torów Finlandji nie pozwala na przejazd lokomotyw tak ciężkich jak szwedzkie.

P r a s a .

Uzupełnienie tutaj raportu Nr.1820 z dn. 20.VII.b.r. "Partje polityczne i prasa:

Dwa prawicowe dzienniki szwedzkie wychodzące w Helsingforsie "Svenska Tidningen" i "Dagenspress" połączyły się w jeden dziennik i wychodzą pod wspólnym tytułem "Svenska Tidningen och Dagenspress".

Rozpoczęło wychodzić w Helsingforsie pismo w niemieckim języku p.t. "Finländische Merkur Zeitschrift für Handel und Industrie Finlands." które służy interesom niemieckiej propagandy handlowej i zaznajamiania Finlandję z rynkiem handlowym niemieckim i odwrotnie.

W Wyborgu rozpoczął wychodzić fiński komunistyczny Dziennik "Työ".

Stosunki Fińsko - Sowieckie.

Przewodniczący sowieckiej misji handlowej Ignatiew został odwołany w z.m. w związku z tym odwołaniem powstały pogłoski o wyjeździe całej misji, które wpłynęły hamująco w drugiej połowie ^{z.m.} na tuł. koła handlowe w kierunku zawierania transakcji z bolszewikami.

Towary Finlandji do Rosji idą przeważnie drogą morską, i dotychczas pierwsze miejsce pod względem handlu z Rosją zajmuje Wyborgski rejon przemysłowy. Stwierdzono, że pewne ilości fińskich towarów pochodzące z tego rejonu są sprzedawane w Piotrogradzie przez Niemców jako wyrób niemiecki. Tak np. niemiecki statek szpitalny Tryton, który powiózł z Niemiec medykamenty do Piotrogradu, z powrotem zaszedł do Wybarga i zabrawszy stamtąd na 5 milj. niem. marek towarów fińskich, przestęplował je na "Made in Germany" i powrócił z nimi dn. 6. IX. do Piotrogradu gdzie je sprzedał jako towar niemiecki. Najpoważniejsze z dostaw do Rosji są dostawy ^{papiaru} ~~papieru~~, którego zakupili bolszewicy w Finlandji na 27 milj. Fmk.; ostatnio będzie zawarta transakcja na dostawę nowych 2 1/2 tys. ton papieru.

*M. Torski
puzh: Balt. W*